

EXPUNERE DE MOTIVE

În România, prin Legea nr. 51/2006 – *Legea serviciilor comunitare de utilități publice*, se stabilește cadrul juridic și instituțional, precum și competențele, atribuțiile și instrumentele specifice pentru înființarea, organizarea, gestionarea, finanțarea, exploatarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor comunitare de utilități publice.

Astfel, conform prevederilor acestei legi, prin serviciile de utilități publice se asigură alimentarea cu apă, canalizarea și epurarea apelor uzate, **colectarea, canalizarea și evacuarea apelor pluviale**, producția, transportul, distribuția și furnizarea de energie termică în sistem centralizat, salubritatea localităților, iluminatul public, administrarea domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale, transportul public local.

Cunoscută generic sub termenul de „taxa pe apa de ploaie”, aceasta reprezintă tariful pentru un serviciu distinct prestat de firmele de utilități pentru colectarea, transportul și epurarea apelor provenite din precipitații, cu alte cuvinte pentru faptul că, apa, odată ajunsă pe sol, este preluată prin sistemul de canalizare al localității respective.

De asemenea, prin Legea nr. 51/2006, colectarea și evacuarea apelor pluviale este inclusă în categoria serviciilor furnizate/prestate în regim continuu prin intermediul rețelilor de conducte, pentru care se încheie contracte de furnizare sau de prestare a serviciilor între operator și utilizator, ceea ce înseamnă că această „taxă pe apa de ploaie” este inclusă în factura de la întreținere plătită de consumatori.

Astfel, nivelul taxei este stabilit prin decizia autorităților locale, la care se adaugă un algoritm stabilit în funcție de datele furnizate de meteorologi privind precipitațiile. În același timp, se are în vedere și suprafața pe care o are în proprietate fiecare consumator, conform declarației proprii. Problema este însă faptul că la acest moment apa de ploaie nu este cuantificată, dat fiind faptul că nu se cunoaște exact cantitatea de apă de ploaie care se scurge de pe un bloc sau de pe o casă, așadar baza de impunere utilizată pentru calculul acestei taxe este necunoscută, aceasta bazându-se doar pe estimări.

Mai mult decât atât, date fiind carențele normelor în vigoare, s-a ajuns deseori la situații în care consumatorii au fost nevoiți să plătească această taxă chiar și în lunile de vară în care s-a

înregistrat secetă, sau, și mai absurd, chiar de către acei consumatori care nu erau branșați la rețeaua publică de canalizare.

Dat fiind faptul că nivelul acestei taxe este stabilit prin decizie a autorităților publice locale, au existat cazuri în care s-a stabilit ca pentru utilizatorii persoane - fizice cantitatea de apă pluvială colectată, evacuată și preluată de rețeaua de canalizare să nu fie facturată, cum a fost cazul la Baia Mare sau la Constanța. În același timp însă la Brăila, plătesc această taxă chiar și cei care nu au canalizare.

Pentru a se evita plata de către consumatori a unei taxe al cărei nivel nu poate fi cunoscut decât în momentul primirii facturii la întreținere, precum și pentru a nu exista inadvertențe în ceea ce privește nivelul taxelor și impozitelor locale la nivelul fiecărei administrații locale, evitându-se astfel situația în care locuitorii unei localități sunt discriminați pentru că sunt nevoiți să suporte din buzunarul propriu mai multe taxe și impozite, se impune modificarea legislației de la nivel central, astfel încât, pe viitor, această taxă să fie acoperită din bugetul unității administrativ-teritoriale.

Având în vedere cele enunțate mai sus, supun dezbaterii și aprobării Parlamentului, prezenta propunere legislativă.

INIȚIATORI:

ALEXANDRU NAZARE, Deputat PDL

CEZAR FLORIN PĂRĂDA, Deputat PDL